

Наистина въ замръзващите очи на сърната имаше сълзи. Тя обичаше слънцето и играеше по росните припеци. .

Азъ съмъ убивалъ глигани, яребици, зайци и пр., но нито единъ пътъ не съмъ виждалъ въ тяхнитѣ очи сълзи. . .

Само сърната ли плаче, когато умира? . . .

Седнахъ при убитото животно и дълго се вирахъ въ овлажнелитѣ му очи. . . Но какво можахъ да разбера отъ неговитѣ първи и послѣдни сълзи? . . .

Листата безсирно капѣха върху насъ и ни засипваха.

Стори ми се, че сълзитѣ на горкото животно искаха да ме убиятъ.

Но моето сърце е мъртво. . .

Може-би азъ съмъ го убилъ, безъ да зная кога и кждѣ. . .

То не тоже да се обади като жаловитата пѣсенъ на синигера. . .

Може-би за това азъ ще бѣда нѣкога самотенъ и нещастенъ. . .

Дим. Христовъ.

